

и въ подвигитѣ, и въ увлѣченията, при това кавказкитѣ уроци не служихъ за примѣръ на Дунава.

Още Дунавската армия не бѣ преминъла Дунава, кавказката бѣше се отличила съ побѣди подиръ побѣди; когато Дунавъ се минава, на Кавказъ се евява първото разочарование, първа несполука; на 13 юния върху Зивинъ руската войска получи първо предпазване. Но да започнемъ наредъ.

Макаръ твърдѣ малко, войскитѣ на Кавказкия корпусъ подъ началството на ген. адъют. Лориса-Меликова, съ бързо нападане испреварихъ събиранъето на турската войска въ Мала Азия. Мухтаръ паша още не бѣше са накаралъ да са дигне отъ Ерзерумъ, когато вече паднх крѣпостъта Ардаханъ, Карсъ са оеади отъ Руската войска, и Ериванския отрядъ на генерала Тергукасова са дигаше на вжтрѣ въ неприятелскитѣ владѣния като угрожаваше на самия Ерзерумъ. Въ това сѣщо време Рионския отрядъ подъ началството на генерала Окложно вървѣше къмъ Батумъ, като са боряше съ най-громадни трудности и ги надвиваше.

Но това бързо нападане на кавказкитѣ войски трѣбаше да са спре. Скоро трѣбаше да стане ясно че рускитѣ войски сѣ малко. До главнитѣ сили които бѣхъ са расположили подъ Карсъ едновременно дойдахъ извѣстия за затруднителното положение на генер. Тергукасова къмъ Ерзерумъ и за опасното положение на рускитѣ солдати въ Баязидъ. Тергукасовъ позрѣщаше все повече и повече голѣми неприятелски сили, а въ Баязидъ зетъ отъ руситѣ, кѣпитанъ *Штоквичъ* съ шепа русски солдати бѣше обиколень отъ неприятель десетъ пѣти посиленъ, десетъ пѣти по добрѣ приготвенъ и испълненъ съ фанатизмъ. Отбраната на Баязидския гарнизонъ съставлява една отъ най-достопамятнитѣ страници въ историята на кавказката война. Капитанъ Штоквичъ е билъ